

Вфремъ. Слѣдъ много врѣмъ, като го търси,
 намѣри го на конецъ, падна на нозѣ-тѣ
 мѣ и викаше: смили сѣ за менѣ грѣшнѣ,
 прѣподобный отче Вфреме; Вфремъ позна
 какво тѣ иска, за това ѣ каза: иди отъ
 мене жено, защо-то и азъ съмъ чловѣкъ
 грѣшенъ и искамъ помощь отъ другы-тѣ.
 Тѣ мѣ подаде книгъ-тѣ си и мѣ каза какъ
 Св. Василій исчисти всички-тѣ други грѣ-
 хове, освѣтъ послѣдный и прати ѣ до него
 да измоли Бога той за послѣдныя най-тѣ-
 жкы. Прѣподобный Вфремъ ѣ отговори:
 чадѣ, онзи, що е измолилъ Бога за мно-
 го-то ти грѣхове, той ще го измоли и за
 единый; затова върни сѣ пакъ назадъ, и
 върви скоро дано сваришь свѣтаго живъ.
 Покаяница-та, безъ да сѣ бави, поклони
 сѣ прѣподобномъ Вфремъ и сѣ върна въ
 Кесаріѣ. Въ то врѣмъ като хвазаше у
 града, набува сѣ какъ кватый сѣ прѣста-
 вилъ и, може, да сѣ го погрѣбли. Бѣдна
 та жена захвана да сѣ вѣе и трѣшка на
 земѣ-тѣ, защо-то мислеше, че ще остане
 непростена на този свѣтъ. Бѣда пристиг-
 на, и той сѣ изнасяше на погрѣбеніе: тѣжко